

[Undervisningsministeren]

gatoriske fag, men til gengæld et større obligatorisk timetal. Det giver plads for nye undervisningsforløb og for, at nogle af de forsømte valgfag kan få en chance, og dermed giver det nogle af de skoletrætte mulighed for at få bedre undervisningstilbud end i dag.

Samtidig vil jeg gerne forsikre fru Bente Juncker, at der ikke sker nogen som helst indskrænkning i muligheden for at tage de fag, vi kender i dag, og at gå op til prøver i dem. Alt, hvad der i dag er af tilbudsfag, bevarer vi. Det vil sige, de skal tilbydes, og man kan ikke berøves denne ret. Der tages altså ikke noget fra nogen elev. Skolen får mulighed for at give eleverne et nyt tilbud, og det tror jeg i virkeligheden kun meget få kan have noget imod.

Det samme gælder skolestarten. Vi trækker ikke noget ned over hovedet på nogen, men vi åbner for en udvikling, som synes spændende, og som må forekomme naturlig i betragtning af, at børnehaveklassen i de sidste 10–20 år er blevet noget, som næsten alle børn går igennem, og at de børn, der ikke går igennem det, går i børnehave. Det vil altså sige, at børnene er i det offentlige varetægt på en eller anden måde, og det har naturligt rejst spørgsmålet, om man ikke kunne få en mere glidende og dermed mere blid skolestart, ikke for at vi nu skal presse boglige sager ind i hovedet på børnene før tiden, men for at de kan få en mere glidende overgang fra det, der hedder leg og andre udviklende aktiviteter, til det, vi normalt kalder skolegang.

Hr. Kirkegaard var næsten poetisk i sin beskrivelse af denne nye skolestart. Det fik mig til at tænke på Grundtvigs beskrivelse af den sorte skole, hvor han siger:

»Jeg ser med vemod på de gutter små,
hvis kinder blusse, og hvis øjne tindre,
thi også de skal brat i skole gå
og immer, mens de vokse, blive mindre.«

Han beskrev altså det ivrige, lærevillige barns frygtelige skuffelse, når det træder ind ad skolens port. Lad os håbe, at det, vi her har taget starten på, vil gøre lidt færre børn skuffede og få dem til at vokse i stedet for immer at blive mindre, som Grundtvig skrev.

Fru Hanne Thanning Jacobsen mener ikke, at forslaget lever op til skolestartudvalgets intentioner. Det vil jeg bestride. Jeg tror sjældent, der har været nedsat et udvalg, hvis forslag i den grad bliver taget op, omgående

sat i lovsform og lagt på folketingets bord og tilmed efter at være blevet forhandlet ret grundigt med en række ordførere.

Sjældent har et udvalg haft større indflydelse på udviklingen end netop skolestartudvalget, og når man laver noget, som i den ene ende kan koste nogle penge, må det være tilladt at påpege, at man altså kan spare i den anden ende, idet vi dog bevarer det kommunale selvstyre, men altså også bevarer indenrigsministerens målsætning, som siger alt i alt uændret standard og uændret skat. Det har vi ikke mulighed for på indeværende tidspunkt at gå ud over.

Dermed har jeg sådan set også svaret hr. J. K. Hansen. Jeg noterede mig, at han på enkelte frynseområder ikke kunne tilslutte sig, men i det store og hele anerkendte han, at vi havde bøjet os også mod socialdemokratiets synspunkt.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg synes, det i en tid, hvor vi har så svært ved at blive enige om noget, er positivt, at vi her dog kan nå så langt og skabe så meget nyt i en skoleordning med så bredt et flertal. Det vil jeg gerne sige tak for.

J. K. Hansen (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget længere, men hr. Kirkegaard har en artikel i Jyllands-Posten i dag med overskriften »Nu lysner det for folkeskolen«, men jeg bemærkede, at en af parterne i firkloverregeringen, fru Bente Juncker, sagde, at CD ønsker at bryde folkeskoleforliget snarest muligt. Så synes jeg faktisk ikke, det lysner længere. Så synes jeg faktisk, det mørkner.

Men tilbage til hr. Kirkegaard. Hr. Kirkegaard er skuffet over socialdemokratiets holdning, og hr. Kirkegaard taler om blokeringer i de drøftelser, der har været, efter at firkloverregeringen har fremsat sit forslag. Nu har hr. Kirkegaard selvfølgelig lov til at være skuffet – det kan man ikke forbyde nogen – men for så vidt kunne vi også skrive i en overskrift, at vi er skuffede, fordi jeg nok synes, blokeringerne har været gensidige.

Alle ved – og det er lige fra folkeskoleforligets start – at vi ikke ønsker disse prøver; vi ønsker prøverne afskaffet. Vi mener, at prøverne på de sidste klassetrin har en afsmittende virkning på den daglige undervisning, som går i retning af en stærkt concen-